

Előfizetési árak:

Égész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közleményim-
tendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Városi közgyűlés.

Pécs, 1901. március 8.

Rövid, de igen érdekes közgyűlést tartott ma Pécs város törvényhatósági bizottsága a bizottsági tagok élénk részvétele mellett.

A postapalota részére megajánlandó telek kérdése tette tulajdonképpen szükségessé ennek a rendkívüli közgyűlésnek a megtartását, mert a tanács javaslata a multkori közgyűlésen nem nyerte el a bizottsági tagok általános többségének szavazatát. Ma újból változatlanul terjesztette elő a tanács azt a javaslatot, hogy a város a nőegyleti telken kívül még 871 □ métert engedjen át a tornacsarnok és a nőegyleti telek közti térből; a minek természetes következménye volt, hogy *Erreth János* is megújította a február 25 ki közgyűlésen tett indítványát, miszerint a város annyi területet engedjen át, a mennyit az állam mind a négy oldalon kétemeletes épülettel beépít.

Már a mult közgyűlésen elnyerte volna a tanácsi javaslat a szükséges szavazatok számát, ha az együttesen bocsátatik szavazás alá *Lutke József* ama pótlásával, hogy elvárja a város, miszerint az átengedett terület csupán a hivatal számára és nem luxuscélokra is fog felhasználtatni. Ehhez a pótláshoz akkor a polgármester is hozzájárult s így remélhető volt, hogy

megnyugtatósul a tanácsi javaslat már ezzel a pótlással kiegészítve fog az újabb közgyűlés elé terjesztetni.

De ez nem történt meg és kevés híja volt, hogy e miatt a tanácsi javaslat a multkorihoz hasonló sorsban nem részesült. Hogy ez nem következett be, az *Opris* posta- és távirtdaigazgatónak lapunk február 27-ki számában közzétett ama határozott kijelentésének köszönhető, mely szerint arról szó sem volt soha, hogy a város által átengedendő telken nem tisztán hivatalos célra szolgáló bármiféle luxus berendezés vagy éppen kerti mulatóhely létesíttessék.

A másik érdekes tárgy a tanácsnak az az előterjesztése volt, hogy a felirat intéztesse az országgyűléshez, a melyben arra kérje a város a törvényhozást, hogy a városok fogyasztási adó természetű jövedelmeinek ideiglenes rendezéséről szóló törvény érvényének meghoszabbitása iránt a pénzügyminiszter által benyújtott javaslatot ne emelje törvényerőre.

Valóban megdöbbentő képét festi a tanács terjedelmes előterjesztése annak a rideg pénzügyi politikának, amely a tönk szélére juttatta vidéki városainkat s teljesen szem elől tévesztette a városoknak azt a nemzeti, kulturális és közgazdasági jelentőségét, a melynek tudatában a művelt nyugat minden állama kötelességének tartja minden lehetőet elkövetni a városok támo-

gatására mert csak a virágzó városok s ezek művelt és jómódu polgárai révén emelhető legbiztosabban a vidék s abban a nemzet szellemi és anyagi ereje.

Nálunk ez másként van, mert a mi kormányaink es törvényhozásunk a városokat csupán kizsákmányolandó adótárgynak tekintik, a honnét az államkincstár mindig csak vesz, adni pedig nem ad nekik semmit, tehát okvetlenül ki kell mérülniök.

Vázzolja az előterjesztés azt a nagy igazságtalanságot, a melylyel az 1899. évi VI. t. cikk a városokat sújtotta, mikor a fogyasztási adó természetű városi jövedelmek elvonásával a kárpótlás összegét a kormány önkényétől függő átalány szerint rendelte kiszolgáltatni. Belenyugodtak ebbe a városok, mert maga a törvény csak három évi időtartamra tette annak hatályát, elrendelvén, hogy 1901. év végéig a városok pénzügyi rendezéséről külön törvény alkotandó.

S ime most előáll a pénzügyminiszter egy javaslattal, mely az 1899. évi VI. t.-cikk hatályát bizonytalan időre meghoszabbitani kívánja. Ez ellen a városoknak a saját létérdekükben a legerélyesebb akciót kell indítaniok, mert ha a miniszter javaslata törvénynyé válik, akkor a városok mesterségesen tönkretétetnének, vagy legalább is beláthatlan időnkig tespedésre lesznek kárhoztatva.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Lélekvándorlás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Együtt ültünk egy kávéházban egy asztalnál: én, a Ferkó bátyám és a mi közös jó barátunk, a Pista.

Mi hárman arról vagyunk nevezetesek, hogy mindig együtt szoktunk mulatni. Nekem ugyan soha sincs pénzem a mulatásra, a bátyám pedig nem azért bátyám, hogy ne hasonlítson hozzám minden tekintetben. — Mi ketten tehát szegények vagyunk, mint a templom egere. Hanem hát annál gazdagabb a mi kedves Pista pajtásunk, a ki ugyan az anyai örökségének már a nyakára lépett, de hátra van még az apai jussa, a miről csudálatosképpen minden vendéglős és kávé tudomással bir s bárhova térjen is be, korlátlan hitele van, a mi legnagyobb örömrünk. Továbbá van ennek a mi közös jó barátunknak egy jövedelmező üzlete, mely kimeríthetetlen pénzforrást biztosít részére. Hogy mi a mestersége, azt nem árulom el, mert rá találnak ismerni és valami tizenhárom próbás »balek-fogó« még elcsapná a kezünkről.

Mi hárman tehát együtt ültünk és kezdetben csendesesen beszélgetve szopogattuk a

»villányi vörös« isteni cseppjeit. Beszélgetés közben sűrűn ürültek a poharak, minek az lett a természetes következménye, hogy melegedni kezdett a fülünk és egyszerre csak a Pista pajtás félszemmel odakacsintott a primásra, az meg hátra kacsintott a bandára, erre aztán Fárao népe maradékai kétszeres tüzzel huzták a cifrábnál, cifrább nótákat, mire meg a Ferkó bátyám lábai kezdtek az asztal alatt ütemesen mozogni, mintha csak zsinoron rángatták volna őket.

Egy ideig csak így lassan izgett-mozgott, de végre is felágaskodott benne a vele született szilaj virtus és kezébe ragadva egy hosszú nyaku üveget, fenn termett a márvány asztal tetején.

— Primás az én nótámat!

Az nem várva kétszeri mondást, rázendítette azt a speciális falusi nótát, a mit csak az én bátyám tud igazán eredetien eldalolni:

Hopp, szotty, kapaszkodj,
A nyakamba ragaszkodj!
Öregesen, begyeesen,
Járd a táncot hegyesen!
Hopp, szóri szotyóka,
Szivar szívó szopóka.
Hopp! Hopp! Hopp!

És járta hozzá a táncot hegyesen, begyeesen, a mi legnagyobb gyönyörűségünkre. Hanem a többi vendég nem volt velünk egy véleményen és holmi illetlenségről, pa-

rasztságról kezdtek morogni. Ezt hallva az én Ferkó bátyám, abba hagyta a táncot és haragos tekintetét végig hordozva a békétlenkedők seregén, oda kiáltotta nekik:

— Csiba te!

Erre az lett a felelet, hogy egyszerre, három-négy sörös üveg repült asztalunk felé, a melyeknek egyike az én árva fejemmel jött közeli érintkezésbe, akkora lyukat ütve koponyámon, mely éppen elegendő volt arra, hogy bűnös lelkem kényelmesen kísétájon porhüvelyéből.

A mi ezután következett azt már csak lelki szemeimmel láttam.

Ferkó bátyámnak rögtön elmúlt a jó kedve és kétségbeesetten kezdett segítségért kiabálni. Hoztak vizet, ecetet, de bizony nem birtak életre kelteni. Meg voltam halva a szó szoros értelmében. Azaz, hogy csak a testem halt meg, lelkem pedig egy lenge, tulvilági alakot öltött, a mely tökéletes hasonmása volt a földön heverő hullának.

A mikor látták, hogy kárba vész minden életmentési kísérlet, Ferkó bátyám és a Pista barátom fölnyalábolták földi maradványomat és sűrű könnyhullatások között vitték ki a tragédia színhelyéről.

Hogy ezután mi történt, azt már legnagyobb sajnálatomra nem láthattam, mert a mint kinyílt az ajtó, valami ellenállhatatlan erő vonzott föl, föl a csillagos ég felé és csak

Hogy milyen káros az 1899. VI. t. c. a városokra, azt meggyőző adatokkal mutatja ki az előterjesztés. Az a kártalanítás, a melyet ez a törvény a városoknak adni rendel, oly súlyos feltételekhez van kötve, amelyek annak jótékony hatását teljesen illuzóriussá teszik. A városok kénytelenek ugyanis a borítal- és husfogyasztási adókat a kincstártól bármi áron is bérbevenni vagy megváltani, mert az állami kárpótlás igénye ettől van függővé téve. Pécs városa ezért a két jövedéki ágért 214600 koronát kénytelen fizetni, holott azok a városnak nem jövedelmeznek többet, mint 194000 koronát.

Elrendelte továbbá a pénzügyminiszter a kérdéses törvény alapján, hogy a város a bor után 20%, illetőleg a megszüntetett borvám krajcár helyébe lépő pótlékkal együtt 40% városi fogyasztási jutalékot szedjen. Hasonlóképp a hus után is 25% községi pótlék szedendő, mert az államkincstár csak azt a különbözetet téríti meg, a mely az ekként kipréselt pótlékok és az előbbi fogyasztási adókezelési jövedelmek között mutatkozik.

De még ezt sem kapja meg a város, mert pl. az 1900. évi leszámolás szerint is 72115 korona járt volna a városnak s ezt a pénzügyminiszter minden indoklás nélkül leszállította 67463 koronára. S e mellett a fogyasztási kezelési kiadások fejében is csak 10% kot enged leszámoltatni, holott a város fekvésénél fogva a kezelés és ellenőrzés ennél jóval többé kerül.

Ha az 1899. VI. t. c. továbbra is hatályban marad, eltűnik minden remény arra nézve, hogy a városok anyagi viszonyai rendeztessenek s az állami közigazgatás közvetítésének költségei belátható idő belül megtéríttessenek, sőt végleg megszűnik a lehetősége is annak, hogy a városok az 1898. évbéli elmaradt részeselet az államtól követelhessék.

Mindezek alapján azt javasolta a tanács, hogy a pénzügyminiszter legújabb

törvényjavaslata ellen, mely az 1899. VI. t. c. hatályát bizonytalan időre meghosszabbítani akarja, irjon fel a közgyűlés a belügyminiszterhez s az országgyűléshez és keresse meg az összes városi törvényhatóságokat hasonló feliratok küldésére.

A közgyűlés egyhangulag el is fogadta a tanács javaslatát; sok reményt azonban talán maga sem fűz ez akcióhoz, mert sokkal inkább be van dresszírozva a mi képviselőházunk a kormány előtti feltétlen meghajlásra, semhogy akármilyen fölrát-áradat is képes lenne megakadályozni egy már beterjesztett kormányjavaslat törvénybe iktatását.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósításban számolunk be:

*

Pont kilenc órakor megnyitotta a rendkívüli közgyűlést báró Fejérváry Imre dr. főispán, hogy a tekintélyes számban egybegyűlt városatyák hozzáfogjanak a négy pontból álló napirend letárgyalásához.

A tárgysorozat első pontja a belügyminiszter rendelete volt a városi pénztár fizetőképességének biztosítására létesítendő

tartalék-alap

tárgyában közgyűlésileg megállapított szabályrendelet megfelelő módosítása iránt.

A belügyminiszter a szabályrendeletet nagyrészt helyesnek találta, csak két szakaszának módosítását rendelte el. A 3-ik szakasz oda módosítandó, hogy a városi tartalék-alap takarékpénztárban kezelendő s számadása függeléképp a házipénztári számadásokhoz csatolandó. A 8-ik szakasz pedig az alaptól vett kölcsönök visszatérítése iránt oda módosítandó, hogy míg az előző évben vett kölcsönök vissza nem térítettek, addig újabb kölcsön fel nem vehető s minden kölcsönvétel jóváhagyás végett a miniszternek bejelentendő.

Tróber Aladár dr. főjegyző olvasta fel a leiratot s utána az ennek alapján a Tanács által javasolt módosításokat, melyeket a közgyűlés tudomásul vett.

akkor állottam meg, mikor magam előtt látam a menyország kapuját.

Habozás nélkül kopogtattam a kapura akasztott arany kalapácsal, mire az azonnal föltárult és megjelent előttem egy fehér szakállú öreg ur, a kit az első pillantásra fölismertem a bibliában lerajzolt arcképe után. Szent Péter volt.

— Mi járatban vagy jó lélek? — kérdé tőlem barátságos hangon.

Alig akartam hinni füleimnek. Azt gondoltam, hogy ez csak tulvilági érzekeimnek csalóka játéka. Mert a míg a földön jártam, ott a »jó« jelzőt soha senki sem használta, ha az én személyemről volt szó.

— Mi járatban vagy?! — kiáltott újból a jó öreg, egészen közel hajolva hozzám. Bizonyára azt hitte, hogy nagyot hallok.

Most már tisztában voltam azzal, hogy Szent Péter nem ismer személyesen. Annál jobb. Nagy bátran előadtam neki abbéli szándékomat, hogy a menyországba szeretnék bejutni.

— Mi voltál a földön, fiam?

— Harangozó! — hazudtam nagy hirtelen, minthogy más jámborabb foglalkozás nem jutott hamarjában eszembe.

— Akkor bejöhetsz, fiam.

Örült a lelkem, hogy ilyen könnyű szerrel bejutottam, boldogan lépkedtem a leirhatatlan szépségű paradicsomkert sétányain, a

hol legnagyobb örömmre egy ismerős alakot pillantottam meg az üdvözült lelkek között. Gondoltam magamban, megszólítom, legalább lesz, a ki kalauzol az ismeretlen utakon.

— Alá'szolgája izé ur!

O reám néz, elhalványul és rohan szent Péterhez.

— Uram, könyörülj rajtam, ments meg ettől az embertől!

— Mi bajod van vele?

— Földi életemben elárverezte minden ingóságomat és most bizonyára azért jött utánam, hogy halálom után hátrahagyott tartozásaim fejében eladja lelkemet Belzebubnak.

— Talán csak nem végrehajtó?

— De bizony az, uram, még pedig adó-végrehajtó!

Szent Pétert elfutotta a mérég.

— Hát te gyehena tűzére való gonosz lélek, hogy mertél nekem hazudni?!

— Bocsánat, mélyen tisztelt és nagyra-becsült Péter ur . . .

— Hallgass! Hé, Bernát!

E név hallatára mindjárt gondoltam, hogy kihez lesz szerencsém. Sejtelmem nem is csalt. A hívásra csakugyan egy megboldogult rendőr jelentkezett, a kit szintén személyesen ismertem a földön, mert gyakran balagott utánam, ő képezte a karhatalmat, ha árverezni mentem.

— Parancs!

A posta és távirtda-palota

részére szükséges teleknek kijelölése és átengedése tárgyában kelt tanácsi előterjesztés volt a napirend második tárgya.

A tanácsi előterjesztés már ismeretes a február huszonhetedik közgyűlésből; de akkor nem érte el az általános többséget s így ma újra napirendre kellett tűzni.

Oberhammer Antal, beljeltes gazdasági tanácsos olvasta fel ismét a javaslatot, mely oda konkludál, hogy a város a jótékony nőegylet telkeivel együtt 3067 □-méter területet, illetve a nőegylet telkének ilyen területre kiegészítése céljából 871 □-méter területet engedjen át a kincstárnak.

Erreth Janos szólalt fel a javaslat után elsőnek. A tanács — ugymond — fenntartja multkori javaslatát. Ő is indítványt tett a mult közgyűlésen; meg pedig azt, hogy mondja ki a közgyűlés, miszerint olyan nagyságu területet enged át az államnak, melyet az mind a négy oldalán legalább kétemeletes épülettel beépít. Ez a terület azonban 3067-72 □-méternél nagyobb nem lehet.

Mutnyánszky Bela volt a második szónok. Szerinte a város a telekajánlatot minden feltétel nélkül tette. Nem osztja előtte szóló nézetét; mert a postapalotára szükséges telket ma határozottan megállapítani nem lehet. A forgalmi igényeknek megfelelőleg kell azt kiépíteni s a forgalom növekedése esetére szükséges telket az állam mar most biztosítani akarja, azért kéri a jezett nagyságu területet. Az előtt a probléma előtt állunk tehát, hogy ha nem adjuk meg a forgalom fejlődéséhez mért nagyobb területet, akkor az állam elől az építkezéstől. Előtte szóló indítványát a leghatározottabban ellenzi s nem tenet róla, de előtte olyan iatszata van, mintha ezzel indítványozó vegleg el akarna odázni a fontos ügyben a határozathozatait. Örömlünk kell, hogy a város érdekei előmozdítására szolgáló ilyen állami intézményünk lesz s most munkát is ad az építkezés a népnek, a mire nagy szükség van. Elég tapasztalatunk van, hogy a kincstári építkezések miy szepek; ott van

— Bernát, vezesd el ezt a gonosz lelket és dugd a sötétbe.

— Igenis!

— Ezzel az én Bernátom nyakszirtten ragadott és tolt kifelé a menyország kapuján.

— Mondja csak Bernát ur, hogy lehet az, hogy maga itt van, holott maga is csak olyan »hivatalos gonoszlelek« volt, mint én.

— Hja uram, csakhogy én rendőr vagyok és azt a menyországban sem nekülözhetik.

— Hát aztán minden rendőr felkerül a mennyországba?

— Igen, ha valami büne volt, akkor egy ideig a tisztóhelyen van, de onnet át helyezik rövid idő alatt.

— Van itt maguknak főkapitányuk is?

— Hogyne volna?!

— Hát az ki?

— Ki lenne más, mint Gábriel arkangyal.

— Mondja csak Bernát bácsi, van a mennyországban »dunkli« is?

— Az nincs.

— Akkor hát hova vezet engem tulajdonképen.

— Le kell taszitanom az urat a pokolba. De erre már megrökönyödtem. Iskolás gyermek koromból emiekeztem meg, hogy a hittanárom miy borzasztó dolgokat beszélt a pokolban divó kinzásokról, a melyekhez a középkori inkvizicio csak kis Miska. Nem

hadapródiskola. a mely minden kritikán felül áll. Kéri mindezeknél fogva a tanácsi javaslat elfogadását.

Erreth János személyes megtámadtatás címén kért szót. Határozottan visszautasítja azt a gyanúsítást, mintha az ő indítványát nem a város jól felfogott érdekében tette volna. Ő tiszteli mindenki véleményét; de pretendálja magának, hogy az ő véleményét is mindenki tisztelje. A város a két épület közti telket ajánlotta fel, a nőegylet és tornacsarnok között; nem azt, a mit most az állam kér. A város érdekeit tehát már itt is meg kell óvni, a mennyire lehet. A kincstári építkezésekre vonatkozólag rámutat a budai külvárosi pályaházra; abban bizony drága pénzt mit se kaptunk.

Majorossy Imre polgármester: Az üzlet!

Több hang gunyos derűtség között: Kalicka és nem üzlet!

Erreth János mindezek után a leghatározottabban visszautasítja a gyanúsítást.

Littke József pótlást javasolt a mult közgyűlésen a tanács előterjesztéséhez. De most ettől is eláll, mert abban a meggyőződésben van, hogy igen sok vidéki város megköszönné, ha olyan alkotást nyerne, milyen a postapalota lesz. Feltételek kikötését egyáltalán nem óhajtja, mert óvakodunk kell, hogy a létesítés elé újabb és újabb akadályokat gördítsünk, mivel példa rá a villamos vasut, hogy mikép lehet egy ügyet agyonütni az elhúzással, úgy, hogy most nincs kilátásunk, hogy az valaha ki is épüljön.

Közbekialtások: Nem baj! Nem nagy kár érte!

Littke József ajánlja elfogadásra a tanács javaslatát s kívánatosnak tartja, hogy a postapalota még ez évben ki is épüljön.

Mutnyánszky Béla személyes kérdésben szólal fel. E teremben a városatyák működése nyilvános s a nagyközönség ellenőrzése alatt áll. De egymás működéséről is mondhatnak bírálatot s e bírálatnál mindenkor a tisztesség határain belül kell maradni. Mikor

csoda tehát, ha egy csepp kedvet sem éreztem oda bekerülni. Inkább a földön kísérték, mint hazajáró lélek, de oda már nem megyek.

Egy gyors mozdulattal kirántottam magamat Bernát bácsi tapintatos körmei közül és ill a berek, nádak erek, rohantam keresztül a felhőtörleszokon és talán a végítélet napjáig sem állottam volna meg, ha véletlenül félre nem lépek, mire aztán hanyat horkolok zuhantam alá és nagyot huppanva, leesem a földre.

Megtapogattam magam, hogy nem e törött ki a kezem, vagy a lábam és legnagyobb csodálkozásomra arra a tapasztalatra jutottam, hogy ismét hus és vérből való lény vagyok, sőt mi több, ott guggolok szobámban a pamlag előtt teljesen felöltözködve.

Erre a felfedezésre aztán meggyuladt agyamnak borszeszszel töltött lámpája és minden világos lett előttem.

Az egész lélekvandorlás nem volt egyéb, mint egy lázas — álom.

Csak az volt igaz belőle, hogy tényleg ott mulattunk a kávéházban, a mikor is a nagy mennyiségben bekebelezett villányi vörös-től úgy eláztam, hogy nem voltam képes saját lábaimon menni, hanem a Ferkó bátyám, meg a Pista barátom ölben vittek haza.

Milyen bolond dolgokat is álmodik az ember össze-vissza.

Leitermann József.

rámutatott Erreth indítványára — ugymond — azt kritizálta s nem eljárását, nem az eljárás tisztességét támadta meg. Ezt soha nem is tette; nem is fogja tenni. De a jogot, hogy bárkinek itteni működéséről a tisztesség határain belül kritikát mondhasson, mindig gyakorolta s ezt a jogot a jövőre is fenntartja magának.

A közgyűlés ekkor már unta a vitát s nagy zajban folyton hangzottak a kiáltások: — Szavazzunk! Szavazzunk!

A zaj még akkor sem szűnt, mikor a polgármester állt fel szólásra; sőt nagyobb lett, úgy, hogy a főispán többszöri cseppet után kénytelen volt szóval csendre inteni a zugó, zajongó közgyűlést:

— Csendet kérek; a polgármester kíván szólni!

Majorossy Imre polgármester végre szóhoz bírván jutni; azzal adja okát, hogy beszélni óhajt, mert ilyen fontos ügynél mégis csak kötelessége a polgármesternek felszólalni. Az építkezés munkát is ad most a népnek, amire jelenleg égető szükség van. Igazat ad Mutnyánszkynek, a ki Errethnek nem eljárását támadta meg, de mint képviselő kritikát gyakorolt ez eljárás felett.

Óriási zaj támadt erre.

— Szavazzunk! Eláll! Szavazzunk!

Ilyen kiáltások hangzottak s a főispán figyelmeztetésére a polgármester előbbi szavait visszavonta s érvelvén amellett, hogy a szükségszerű fejlődéshez szükséges telket előre biztosítani akarja a kormány, annak a véleményének adott kifejezést, hogy ha a kért telket a város meg nem adja, akkor az állam az építkezésbe bele sem mehet.

Papp József beszélt még. Ő is ellene volt a mult közgyűlésen a tanácsi javaslatnak. De az a bő ismertetés, melyet a postatávirdaigazgató a pécsi sajtóban az építkezéséről a közgyűlést következőleg közölt, arról győzte meg, hogy a kért telek az építkezéshez igenis szükséges. Ő tehát most megszavazza a kért területet.

A főispán erre a tanácsi javaslatot névszerinti szavazás alá bocsájtotta, melynek eredménye lett, hogy a tanácsi javaslat mellett hetvenöt, ellene heten szavaztak; tehát a közgyűlés a tanácsi javaslat elfogadásával a kért telket a postapalota céljaira megszavazta.

A napirend harmadik tárgya volt a Tanács előterjesztése, hogy a városok fogyasztási adótermészetű jövedelmeinek ideiglenes rendezéséről szóló törvény érvényének meghosszabbítását célzó

törvényjavaslat ellen

a belügyminiszteriumhoz és az országgyűlés képviselőházához felirat intéztessék és a törvényhatóságok hasonló felirat elintézésére irányt megkerestessenek.

Tróber Aladár dr. olvasta fel a Tanács előterjesztését, mely kifejti, hogy a városok fogyasztási adótermészetű jövedelmeinek elvétele által városunk mennyit károsodott és az 1899. évi VI. törvénycikk mindent elvonván tőlünk egész 1901. év végéig, kívánatos, hogy e törvény hatálya ne terjedjék ki továbbra is, hanem a városok ügyeinek végleges rendezésére törvény alkottassék. Az előterjesztés terjedelmesen, erős indoklással, minden oldal-

ról behatóan és szokatlan erélyes hangon szól az ügyről és javasolja, hogy a tervezett kiterjesztés ellen a belügyminiszterhez és a képviselőházhoz felirat intéztessék, melyben a törvény hatályának törvény szerinti időben megszüntetése s a városok anyagi ügyeinek végleges rendezése kéressék. E felirat hasonló feliratok utjáni pártolás végett a törvényhatóságoknak megküldessék; magával a feliratoknak a benyújtásával a város képviselője bizassék meg s hivassék fel, hogy ez ügy sikeréért minden tőle telhető lépést megtegyen.

Záray Károly szólt elsőnek a javaslat-hoz. Pártolja a feliratozást; de a városokhoz intézett megkeresésekkel már elkéstünk, mert tudomása szerint több város állást foglalt már ez ügyben.

Pleininger Ferenc helyesli a Tanács álláspontját a megkereső körlevelekre nézve is. Mert, ha már más városok tettek is e téren lépéseket, nem zárja az ki, hogy azért ezeket is meg ne keressük feliratunk pártolása végett. S mivel a testvér törvényhatóságok megkeresésére vonatkozó határozatot ez ügyben még egy város sem hozott, Pécs tegye meg erre nézve a kezdeményezést. Ajánlja a Tanács javaslatát teljes egészében elfogadásra.

Záray Károly erre a megkeresés mel-lőzésére vonatkozó indítványát visszavonta s a közgyűlés egyhangulag elfogadta a Tanács egész javaslatát.

Az érdem elismerése

következett ezután a tárgysorozat utolsó, negyedik pontjánál, mely *Stern* Ede szállásbiztos nyugdíjaztatás iránti kérvénye volt.

A tanácsi előterjesztés szerint *Stern* Ede hatvan évig működött közpályán, miből harminckilenc évet a városnál töltött el. Így tehát a szabályok szerint 900 forint fizetése jár neki nyugdíjul. Azonban tekintve, hogy teendőit aggkorában is végezte, kétszáz forint személyes pótlékot is élvezett s most kéri, hogy e személyes pótlék nyugdíjához is megszavaztassék. Tekintve, hogy nevezett rendkívüli buzgalommal működött s működéséért legfelsőbb helyen is elismerésben részesült, e körülményt a tanácsi előterjesztés a közgyűlés figyelmébe és méltánylásába ajánlja.

Jobst László dr. engedelmet kér, hogy mikor a városnak egy régi, érdemes, becsületes szolgálója utolsó kérelmét intézi a közgyűléshez, akkor e kérelem mellett szólalhatson fel. A közgyűlés hangulatából látja, hogy neki tulajdonképen nyit ajtó betörése jutott, mert alig van valaki, a ki a kérelem megadását ne helyeselné. Kérvényező hatvan évig működött a közpályán, mindig kifogástalanul s királyi elismerésben is részesült e buzgó működésért. Ma hetvennyolc éves s bizony érdemei elismeréséül méltányos, ha élvezett kétszáz forint személyi pótlékát nyugdíjához is megadjuk. Indítványozza tehát, hogy a kilencszáz forint nyugdíj mellé kegydíjkép a kétszáz forintot is szavazza meg a közgyűlés.

Záray Károly ezt annál is inkább méltányosnak tartja, mert kérvényező már 1891-ben is akart nyugdíjba menni s ekkor kétszáz forint személyes pótlékot szavaztak meg neki csak azért, hogy maradjon. Azóta tíz évet szolgált hűségesen. Méltányos tehát, hogy a kétszáz forint kegydíj nyugdíjához is megadassék.

Cirják Ignác próbált csak az indítvány ellen szólni, hivatkozva a város sanyaru pénzügyi helyzetére, mely nem engedi meg, hogy bárkinek is többet adjunk, mint a mi a szabályok szerint megjár neki.

A főispán szavazásra bocsájtván a kérdést, a tanács javaslatát a kegydíjra vonatkozó indítvánnyal együtt elfogadta egyhangulag az egész közgyűlés, mely a napirendet ezekben letárgyalván, tíz órakor véget ért.

Hirek.

Pécs, 1901. március 8.

A párbajképesség kérdése.

Szászvároson becsületbírásgot kértek egy hivatalnok ellen, akit megkorlácsoltak. A becsületbírásg ezt a körülményt nem találta diszkvalifikálónak s az illetőt párbajképessé nyilvánította. A másik rész a becsületbírásg katonatiszt tagjait feljelentette a nagyszabeni hadtestparancsnokságnak.

I. ur. Ez mind semmi az én esetemhez képest. Hogy elülről kezdjem, egy vallomással tartozom, Két év előtt történt, hogy vacsorán voltam a végrehajtóknál s szerettem volna ettől az uri, kedves családtól valami emléket kérni. Ismeritek azonban természetemet, mely szigorúan a szerénység keretei között mozog, azért azt gondoltam, hogy nem kérek, hanem viszek; s el is vittem a szomszédom ezüst kanalát a magaméval együtt. Végére az emlék csak emlék marad s én a tárgyban nem az értéket kerestem. Erre az álláspontra helyezkedett nemsekára a tápió-sülyei becsületbírásg is, mikor pofozkodási afféremből kifolyólag kimodta, hogy lovagias elégtételt vehetek és adhatok.

II. ur. Egész helyesen. Látszik, hogy a becsületbírásgok kezdenek észre térni. Emlékeztetik rá, hogy három évet töltöttem a fogházban. Rámfogták ugyanis, hogy én kezelttem el a őrizetemre bízott összeget, holott csak a pech kísért. Hogy más kulcsal nem lehetett kizárni a Wertheim szekrényt, az egyszerűen neveltséges, hiszen nincs olyan zár, amit ki ne tudnék nyitni! Röviddel ezután történt, hogy barátaim lakomat rendeztek a tiszteletemre. A szomszéd asztalunknál két ló kupec pezsgőzött s' képzelheti felháborodásomat, mikor azt látom, hogy az egyik kupec dugóhúzót használ a pezsgőhöz! Hát hibáztam-e mikor felfricskáltam?

I. ur. Távolról sem. És a vége?

II. ur. Ó kisse erőszakosan összekötésbe hozta velem lába utján a levegőt, én meg provokáltam. A szemtelen erre azt mondta, hogy nem vagyok párbajképes: hallott már ilyet?

I. ur. Igazán, különös felfogás! Remélem, kért becsületbírásgot?

II. ur. De bizony kértem s ki is mondták, hogy »adott esetben« köteles a kupec nekem lovagias elégtételt adni.

I. ur. Nálam is így mondták. Ugyan nem magyarán meg, hogy mi az az adott eset?

II. ur. Egészen magam sem értem, de egy gentleman-nek csufolt ur épp a napokban beszélt róla. Azt mondta korlátolt fölfogással, hogy a becsületbírásgok, mikor jó szándék vezeti őket s félnek diszkvalifikáló ítéletet hozni, azt mondják, hogy csak »adott esetben« kell verekedni,

I. ur. De hát végtére is minden eset adott eset.

II. ur. Persze, hogy az s éppen az a körülmény ad a gentleman szerint a rovottaknak is jogot a párbajra. Ami felületes és együgyű beszéd ugyan, de nem kell vele törődni, amíg becsületbírásgok vannak.

I. ur. Igaza van, éljenek a becsületbírásgok.

Dán.

Napirend 1901. március hó 9-én.

Naptár: szombat, márc. 9. — Róm. kath.: Franciska. — Prot.: Franciska. — Görög-kel. (febr. 24.) János fejtétele. — Zsidó: Adar 18. — Nap két 6 óra 10 perc-kor; nyugszik 5 óra 39 perckor. — Hold két 10 órakor éjjel; nyugszik 7 óra 7 perckor reggel, Hold van a földtávolban éjjel 12 óra 7 perckor.

Időjelzés a központi meteorológiai intézet jelzése, szerint: helyenkint csapadék, enyhe, idő várható. Regálebinottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Színház: »Ocskay brigadéros«; szimfő.

— (A közbághid építését ellenőrző bizottság) tegnap ülést tartott Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: Rauch János főmérnök, Csizmadia Géza másodlagosbizottsági tagok. Az ülésen bejelentette az elnök, hogy a közbághid hűtőcsarnokába a Röck Pal, budapesti vállalkozó által szállított gépek nagyrészt megérkeztek s az ülés ennek alapján a szállítási költség kiutalványozását javasolta. Far apróbb ügy elintézése után az ülés véget ért.

— (Jelentés a vízről.) A Tettyei forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 7-én reggel 9350 köbméter.

— (Kéménytűz a közkórházban.) Tegnap este a pécsi közkórház egyik kéményéből hirtelen láng tört elő, kéménytűz támadt, mely azonban szerencsére nem volt veszélyes. Mindössze csak az egyik kályhában találtak jobban betüteni s a szél által a kéménybe huzott lángok meggyújtották a kéménytűz. A kéménytűzről telefon utján értesítették a tűzoltóságot, mely kivonult, mire azonban kiértek, a korom kiégett, s a kéménytűz elmúlt.

— (Árad a Duna.) Ily cím alatt lapunk tegnap esti számában közöltük, hogy egy a vármegye alispánjához érkezett dunaszekcsői sürgöny szerint, a Duna zérus fölött ötszázhuszonkét centimétert áradt. Tormay Károly alispán, ez értesítés folytán, nyomban táviratilag kérdezősködött az áradás körülményei iránt, mire ama válasz érkezett, hogy közvetlen veszély nincs s a rohamos áradást a támadt jégtorlódás okozta, mely azonban már szünőfélben van a beáradt általános olvadás folytán. Különben a m. kir. földművelésügyi minisztérium vizrajzi osztályának legújabb keletű jelentései is a Duna folyam jégállásának az egész vonalon való olvadásáról adnak hírt.

— (Halálozások.) Igalban meghalt Semedics István kántortanító életének 57 ik, áldásos tanítói működésének 38-ik évében. Tegnap temették nagy részvét mellett a r. k. vallás szertartása szerint. Özv. Laufer Jánosné sz. Walter Anna, Laufer Ödön mohácsi r. k. kántor édesanyja Mohácson elhunyt 83 éves korában. Temetése ugyanott f. hó 7-én ment végbe. — Wittenbarth Alajos, életének 86-ik évében meghalt tegnap este. Temetése holnap (szombaton) délután félöt órakor lesz a pálya-u. 9 ik számú házból a budai külvárosi temetőben. Az engesztelő misét hélfőn délelőtt 9 órakor tartják lelkiüdvéért a budai külvárosi templomban. Halálát özvegye, szül. Alt Magdolna, kivel ötvenhét évig élt boldog házasságban, három fia, két leánya, menyei és vejei, köztük dr. Reichardspereg József, hét unokája és egy dédunokája s a rokonság gyászolják.

— (Kivételes vásárhatárnap.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolna vármegye területéhez tartozó Döbrökös községben a f. évi március hó 25 re eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi március hó 26-án tartassék meg.

— (Sorozás.) Változik a kor és változik a sorozás poézise. Ezelőtt lelkesülten mentek a mérce alá és gyászmagyar volt a

ki nem vált be; ma a kiszuperálásért imádkozik a gyenge lelkű hadköteles. Azelőtt ez volt a nóta:

Nem bitted, hogy katona leszek én,
Majd elhiszed, ha masirozok én.

Ma ellenben ez divatozik:

Katonának nem jó lenni . . .

Különben a nóta mindegy, a sorozó-komisszió nem nézi, hogy kinek mi a nótája, hanem, hogy milyen a mellkasa és a talpa. És egyre kevesebb az erős mellkas és a szabályos talp. Az egyik törzstiszt megjegyzi:

— Micsoda ludtalpu század!

A sorozás végén összeadják a számokat és konstatálják:

— Az anyag még elég tűrhető, de a percent megint kisebb lett.

A percent: az az arány, hogy a sorozottak közül hányat vettek be katonának. Az anyag a háboruk anyaga az a rész, a mely a »veradót« fizeti. A többire kiróják a »nyomorék adó«. Így hívják virágnyelven ugyanis a hadmentességi díjat.

Folyik a megyében a sorozás s bokrétás kalapu legények járják összefogódzva az utcákat, a korcsmákat, hogy megkezdjék a civilelet bucsuztatóját, mely csak októberig tart.

— (Elmebeteg leány.) Marton János keszűi lakos a napokban panaszt tett a községi előljárásnál, hogy nővérének gondozására bízott Heves Katalin nevű leánya, — ki már huzamosabb idő óta eskórbán is szenvedett — elmebeteg lett. A leány, mint a tünetekből látszik, valási őrjöngésben szenved s bár állapota nem közveszélyes, a szerencsétlen leánynak tébolydába szállíttatása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— (Körözött földbirtokos.) Az internacionális csalók világában kezdik már lassacskán abbahagyni a régi módi grófi és bárói címek használatát s eddig még kiderítetlen okoknál fogva család üzelmeik elkövetésekor az egyenruha presztizséhez fordulnak s sajtóságos módon mindig a lovasságot választják ki arra, hogy nagy uri allűröket imitálva félrevezessék a hiszékeny embereket. A legujabb csaló, kiről most beszélnek, szintén a buszárónkéntesi egyenruhához folyamodott, melyben mindössze annyit követett el, hogy Bánhidya Aladár földbirtokos címmel kétszáz korona adósságot csinált egy kaposvári vendéglőben, aztán elment abba a bizonyos »ismeretlenség« című homályba, melyből most egy ellene kiadott körözés akarná kihámozni, mi azonban annál nehezebben sikerülend, mert tán mondanunk sem kell, hogy a csaló épp oly kevéssé Bánhidya Aladár, mint amennyire nem buszárónkéntes.

— (Névmagyarosítás.) Holsgrün Armin bissei illetőségű, ugyanottani lakos, saját, valamint kiskorú gyermekei, Berta, Ernő, Aladár és Emma vezetéknévének »Halász«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (Házasság.) Eppinger Miksa, a csurgói takarékpénztár főkönyvelője, március 25-én délután egy órakor vezeti oltárhoz a dombovári zsidó templomban Weiss Kornéliát, Weiss Adolf dombovári előkelő kereskedő leányát.

— (Új gőzmalom Barcon.) A Barcsi sertésbizalmi részvénytársaság elhatározta egy gőzmalom létesítését s a létesítendő malom éjjeli üzemével kapcsolatban, egyelőre Barcstelepre, később esetleg Barcs községre is villamvilágítás előállítását. E végből 500 új 200 koronás részvényt bocsátanak ki úgy, hogy az eddigi részvényeseknek minden négy részvény után egy új részvényre f. é. április 1-ig opció joguk van. Ezzel a társaság alapítókéje 400,000 k.-ról 500,000 k.-ra emelkedik.

— (**Pécsiek a holdban.**) A »Hazánk« című napilap mai száma azt írja, hogy tegnap Göts Gyula vezetése alatt egy pécsi küldöttség járt Budapesten. A küldöttség — ugymond a »Hazánk« — Seéll Kálmán miniszterelnöknél, mint a belügyminiszterium vezetőjénél és Darányi Ignác földmivelésügyi miniszternél tisztelgett. A küldöttség panaszkodni jött a pécsi hentesek nevében az ottani vágóhidról alkotott új szabályrendelet ellen, mely szerintük veszélyezteti existenciájukat. A miniszterek megígérték, hogy megvizsgálják a dolgot s ha lehet, segítenek a bajon. . . A legilletékesebb forrásból jelenthetjük, hogy ez a pécsi küldöttség nem járt Budapesten s nem is volt rá szükség, mivel éppen a miniszter kiküldöttje tegnapelőtt tárgyalta a hentesekkel s a vágóhídon köteles vágatás ügye — mivel már az erre vonatkozó szabályrendelet is jóvá van hagyva — befejezést nyert. Ugy látszik, a »Hazánk« ezt a híret is olyan forrásból merítette, mint az ugyane számában foglalt hírt a vasárnapi földmivelő-értekezletről, a mi bizony igen távol áll a valóságtól.

— (**Verekedő legények.**) Tegnap, mint értesültünk, csinos verekedést rendezett néhány úszói legény. Akként történt a dolog, hogy Hajagos József odaváló kocsislegény még az elmúlt vasárnap, több társával megvert egy Jutinác István nevű ráclégényt, ki boszút esküdtött támadóinak. Tegnap este aztán ahogy Hajagos néhány pajtásával a falu korcsmájába igyekezett, valaki bottal hátulról fejbeütötte, aztán elszaladt. A fejbe ütött legény elszedült ugyan, de társai utána szaladtak a támadónak s utolérve alaposan elverték. A támadó Jutinác István volt, akit dacára a verésnek feljelentettek a bíróságnál.

— (**A szerelem.**) Vak vagy óh szerelem, hályog van szemedben. Így mondja a nóta s bizony sokszor nagyon is igaz. *Praimer*

Antal lakatos legény hálából beleszeretett egy hajadonba, a ki nálánál majd kétszer idősebb s a kit a szépség bizony nem bánt. A leány ugyanis az előző évben nagy szívességet tett neki s ez iránt érzett hálája lángoló szerelemre lobbant a legénynek s elvette a leányt, aki már aggszűz volt. Bizony hályog volt a szemén. Most, hogy az életközösséget folytatták, a fiatalembernek egyre jobban feltűntek neje szépség hiányai, annak öregsége s egyéb hátrányai s kezdett elmaradozni. A menyecske meg e miatt szemrehányásokat tett neki. Sokat perlekedtek s a családi békeesség elrepült s tán vissza sem tér közéjük soha. Tegnap aztán a békeatlenség oly mérveket öltött a házasságok között, hogy a menyecske a rendőrség oltalma alá helyezte magát. A válóper meg mindenesetre megindítják s akkor tán a békeesség visszazáll szívükbe s ezzel tán a szerelem — más valaki iránt. Akkor azután aligha lesznek vakok.

— (**A »Tavaszi« mutatóvényszám.**) E cím elolvasásakor bátran azt hibetné a nyájas olvasó, hogy tán valami új sajtótermék ütötte fel fejét, melyet siettünk csupa kollegiálisból reklamirozni. No pedig e helyütt nem arról van szó. Annyi az egész, hogy a ránk következő, de csak nehezen érkező tavasz, a maga lágyan illatos, derűs napjaiból ma ismét »mutatóvényszámot« küldött ránk, melynek kiállítását s tartalmával teljesen megvolnánk elégedve, sőt meggyőződésünk, hogy a publikum is örömmel fizetne már elő a »Tavaszi«, csak az a bökkenő, hogy nem látnak elég garanciát a »Tavaszi«-nak a maihoz hasonló kiállításának tartós voltában.

— (**Ellopott jeggyűrű.**) Hof Konrádné, pécsi, Malom-utca 7. szám alatti lakosnőhöz tegnap délután beállított egy előtte ismeretlen ember, ki tudva, hogy az asszony kifőzéssel foglalkozik, alkuba bocsát-

kozott vele, hogy mennyiért főzne neki ebédet. Az asszonynak eközben valami dolga akadott az udvaron s rövid időre magára hagyta az ismeretlen, ki felhasználta az alkalmat és az asszonynak egy az asztalon volt negyven korona értékű karikagyűrűjét magához vette s azzal kerekét oldott. A tolvaj magas termetű, vöröses hajú és bajuszú; a ruhája után itélve — kék zubbony s szárnyas kerekű sapkája volt — vasuti munkás lehetett. A tolvaj után megindította a rendőrség a nyomozást.

— (**Elgázolt menő.**) A siklósi országúton ma reggel könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt. Özv. Preiter Árpádné, hatvan éves öregasszony ment zsemléért a boltba. E közben érte a baleset. A mint ugyanis a kocsit át akart menni, egy arra hajtó falusi kocsi elütötte a gyöngye asszonyt, úgy, hogy az elesett s a hátsó kerék alá került, mely keresztül is ment rajta. A kocsi szerencsére üres volt, de ahhoz elég nehéz, hogy az öregasszony csontját eltörje. A kocsis eszeveszetten hajtott tovább, mintha mi sem történt volna s sikerült elmenekülnie. A szegény asszonyt pedig úgy vitték lakására, a hol most ápolják.

— (**Verekedés az éjben.**) Tegnap éjjel, úgy tizenkét óra tájban vad üvöltözés verte fel a Péter-utca lakóit mély álmukból. Két részeg kompánia találkozott azon az utcán s hajba kaptak a szó szoros értelmében s addig el sem távoztak, míg az egyiket, Klenge Mártont annyira össze nem verték, hogy tetelentül rogyott össze. Klenge Márton a verekedők ellen megtette a feljelentést.

— (**Eleven újság.**) A szombaton este bemutatott Eleven Újság nagy hatást idézett elő. A pécsi jótékony izr. nőegylet engedve a minden oldalról történt felszólításnak, tegnap este megismételte az eleven újságot. Thea estély volt táncsal egybekötve.

FORGÁCSOK.

1.

*Csillagomat látom . . . nézem
Egy csillagos lány szemében,
Mig ragyogó, fényes képe
Rávezet az üdvösségre.*

2.

*Erdő, mező, völgy és berek
Mind azt mondja, hogy szeretlek;
Szálló szárnya a madárnak
Széjjelviszi a világnak.*

3.

*Olvasd, olvasd röpke dalom
Aranyszivű kis angyalom
Mig olvasod e levelet,
Szívem ott van temelleted.*

4.

*Rózsa nincsen tövis nélkül,
Szerelm sincs könnyek nélkül;
Könnyeimből nő a patak,
A szívemben tenger dagad.*

*Tengermély az én szerelmem
Nem marad meg a mederben;
Keserveit mind kidönti,
Panassát bus dalba önti.*

Vidor Mór.

Irta: JÁMBOR JOZSEF.

77

tól, egyre az édes apát kérdezgette, hogy hol hát a szép karácsony fa?

És feltárult az ajtó. A szalon lángja kialudt és minden szem ott függött azon a gyertyácskától mennyei fényben uszó karácsonyfa előtt térdepelő és a Miatyánkot dadogó gyermekén, melynek piciny alakja angyalként lebegett szemeik előtt. Szemeikből önkénytelenül könnyek csordultak alá. Mária odalépett férjéhez és így kezdé szavait:

— Boldog vagy Trszky Vladimir, drága férjem és veled együtt boldog hitvesed is, mert előttünk a földi menyország. Mit adjak én ajándokul ma neked? És kérdő tekintetét férjére szegzé. Itt ez a kis medailon, melyet ott adtam át a Grbává hidnál túl, a Márta sétányon igaz szerelmem zálogául és örök emlékül. Egy titkot ajándékozok neked, miről magam sem tudok. Ezt úgy adta át anyám, hogy viseljem és őrizzem ennek titkát. És én ehhez hiven cselekedtem. Hallgattam, bár gyötört valami. Most azonban elérkezett az idő, midőn utolsó titkomat is feltárjam. Törd fel és vizsgálj meg annak belsejét. Azzal lekasztá a joujou gyanánt Vladimir óraláncán lelőgő medailont, ki azt csakhamar késével felfeszíté.

A csillár újból felgyult és Vladimir egy gondosan összehajtott papirdarabot vett ki a medailonból. Türelmetlenül, de vigyázva kezdé széjjelbontani és mikor ezzel is megvolt, ott álltak megfakult betűkkel e sorok:

Életem legdrágább kincse!

kezdé olvasni Vladimir.

Ezt a titkot a te számodra őriztem. Valahányszor piciny, ártatlan ajakad kiejtí e szót: »nagymama«,

Az Eleven Ujság híre ismét nagy közönség töltötte meg. Az eleven ujság egyes rovatai tegnap is csak oly zajos sikereket arattak, mint szombaton este. A műsort aztán ismét tánc követte, mely reggelig tartott.

— **(Meglopott mosónő.)** Klein Vincéné, felsővámház-utcai lakosnő ma dél-előtt panaszt emelt a rendőrségnél, hogy távollétében nyitva felejtett lakásába behatolt valaki s ornan egy kosár fehérneműt ellopott. Annál nagyobb a szegény mosónő kára, mivel az ellopott holmi nem volt az övé, hanem mosás végett volt nála. A panasz folytán a rendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen tettes után.

— **(Veszedelmes suhancok.)** Huzamosabb idő óta megtört nálunk már a nagy hideg, mindazonáltal nem adhatunk még hírt arról, hogy cekélyebb lenne ama szerencsétlenek száma, kik a tél okozta nyomorokban az éjszakákat is fedél nélkül kénytelenek tölteni. Tegnap éjjel is beszállítottak egy ilyen hajléktalan suhancot. Akként történt a dolog, hogy a tegnapi éjfélnél Budapestre induló vonat indítása előtt egy vasuti munkás az állomás gyorsáru raktárának feljártán egy körülbelül tizenhét éves suhancot talált, ki itt huzva meg magát az idő viszontagságai elől, kedélyesen cigarettázott. Tudvalevő dolog, hogy a vasuti raktárak közelében szigorúan tiltva van a dohányzás, mi tekintve a raktárban felhalmozott különféle árukat, könnyen veszedelmessé válhatik. A suhancot átadták az állomási ügyeletes rendőrnek, ki aztán beszállította a torony alá.

— **(A pécsi szénbányák fejlődése.)** A Dunagőzhajós Társaság eddig szelvényenként tizenhat forint osztalékot adott részvényeinek. Most azonban elhatározták, hogy a múlt évi nyereségből szelvényenként negyven forint osztalékot adnak. Ez osz-

talék adhatása azonban nem a hajózási forgalom növekedése, hanem a szénbányák fejlődése miatt volt eszközölhető, a mely tény a pécsi szénbányák nagy üzemképességét dicséri!

— **(Részeg emberek.)** Az elmúlt éjjel a rendőrség őrzésének két részeg emberrel is akadt dolga. Az egyiket az Erzsébet sétányi kiosk lépcsőjén találták alva, azt szép csendesen beszállították a torony alá, a másikkal azonban nem volt ily könnyű elbánni. Ezt az embert a szigeti országúton találták bevert koponyával, eszméletlenül, s így hordágyon beszállították a kórházba. Mucsi Józsefnek hívják az illetőt, ki ismert alakja a pálinkás bódéknak. A berugott ember úgy ütötte be a koponyáját, hogy hazafelé botorkálva, beverte a fejét ama ház falába, amely előtt megtalálták.

— **(Magbeszerzés.)** Kűszöbön a tavasz. Itt az idő, hogy a gazdálkodó és kertészkedő közönség a szükséges magvakat már beszeresse. De honnan? Videki közönségünk rendszeren az utazó magházalókat szokta bevárni, kiktől aztán régi, csiraképtelen magot vesz, vagy pedig olyant, melyből egészen más növény kel ki, mint a minőt várt. Így a káposzta magból rendszeren vadrepce, sárgarépából vadmurok lesz, a legszebb és legkedveltebb virágok, u. m. viola, őszi rózsák stb. között alig akad egy-egy szebb példány, többnyire mind üresek, a takarmányrépamag többnyire akkor kezd csírázni, mikor a Mautner-féle csillagjegyű répmagból kikelt növény már kapa alá fejlődött ki. Mindezeket tekintetbe véve, csak jó szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, mikor figyelmüket Mautner Ödön budapesti udvari magkereskedő cégére mint általános elismert legmegbízhatóbb magbeszerzési forrásra felhívjuk és annak igénybevételeit részünkről a legmelegebben ajánljuk, mert onnan feltétlenül

csiraképes és olyan fajú magot kapnak, mint a minőt rendelnek.

— **(Kedélyes páholylátogató.)** A napokban történt meg színházunkban. Előadás közben benyit egy ködmenes atyafi kient bajuszszal, ráncos csizmával az egyik páholyba, melyben történetesen voltak. Nem szól, hanem nagy botjára támaszkodva, néz a szinpadra. A páholybeliek összenéznek, végre megszólítják, hogy mit akar itt. »Hát nézni!« »Van jegye?« »Van.« »Mutassa!« »Ehun ni!« s kivág egy karzati állóhelyre szóló jegyet. »Menjen bácsi ezzel más-hová, itt nem szabad lennie.« A bácsi szó nélkül elment egy másik, egy harmadik páholyba. Mindenütt így járt, végre felkerült a kakasülőre.

— **(A pécsi panoráma.)** Megirtuk a napokban, hogy a dühöngött óriási viharos idő tönkretette a Buzatérien levő panorámát, melynek nemcsak külső takaró ponyváját, hanem egy értékes körfestményét is összetépte. Ma aztán bent járt szerkesztőségünkben a panoráma tulajdonosa s annak közlésére kérte fel lapunkat, hogy a vihar okozta károkat tőle telhetőleg kijavította, a hiányokat pótolta s hogy a buzatéri panoráma ma már a közönség rendelkezésére áll.

— **(A falábu harangozó.)** Mulatságos szerelmi történet híret kapjuk Somogy vármegye egy kis falujából. A történet hőse a harangozó, a ki féllabát még fiatalkorában elveszítette, s ezt a veszteséget falábul pótolta. Volt a faluban egy szemrevaló özvegyasszony, a kibe nagyon belebolondult a falábu harangozó. Tette neki a szépet minden módon, de a menyecske kinevette. Pedig a falábu harangozó éjszakáról-éjszakára ott virasztott az ablaka alatt s kopogott, hogy eresse be egy kicsit. Az özvegy ezt is tréfára vette eleinte, de a mikor látta, hogy

szívemet a fájdalom töre járta át. Én már alszom az örök álmod, atyádat, ki a lengyelek szabadságharcában esett el mint ezredes, gróf Osienszky Teodor — követve és imádkozom érted, te a szívemről leszakadt lelkem másik része. Mást nem hagyhatok neked, mint anyai lelkem utolsó sohaját, édes kis leányom, mert én voltam az édes anyád, az a másik csak nevel, az özvegy Soerberiné — és utolsó óhajom, kívánságom, ha meg-nőttél, csak egyszer tanulj meg életedben szeretni, de a sirig. Veled van anyád:

Dema Magdaléna.

Minden szem Márián volt. Vladimir hosszan nézte könnyekkel telt szemü nejét. Terézia a kis Palikával játszadozott.

— Kedves Vladimirem! — kezdé Endre — nőd az, ki a lelkébe belehelt anyai ohajtól indítatva . . .

— Életében csak egyszer szeretett — fejezé be Vladimir, közbe szólva, Endrének szavait.

VÉGE.

DALOK.

I.

*Érsem, hogy elveszítelek —
Mint lombját őszi ág,
Mint illatát vessziti a
Bus, hervadó virág.*

*Érsem, hogy elveszítelek, —
Hogy elborul egem . . .
És tenni semmit nem tudok,
Hogy megmaradj nekem.*

II.

*Hogy a mesén egy kis virággal
Több nyílt egy nyári éjszakán,
S hogy több hullott egy harmatcsöppel —
Valaki azt még tudja tán.*

*De hogy a szívbe' mennyi bánat,
S a szembe' mennyi könny fakadt:
Oh az örökre kérdésellen,
S ki nem tudott titok marad.*

Szigeti Károly.

nincs békesége egy éjjel sem, végre is elpanaszolta a dolgot a szolgabírónak. Így esett aztán, hogy a falábú harangozó szerelmi ügyének rendezése a csendőr-örmester kezébe került. A csendőr öröme pedig igen radikálisan járt el: szigorúan ráparancsolt a harangozóra, hogy ezentul mindennap estélti harangszó után csatolja le a falábat és adja át egy kirendelt csendőrnek, reggeli harangozásra majd visszakapja. A szegény harangozó engedelmességet. Hűségesen beszolgáltatja esténként falábat s a menyecske azóta nyugodtan alhatik.

— (Ön téved!) Két alaposan berugott csizmadia legény lábatlankodott ma délután a Majláth-téren. Az őrtálló rendőr többször felszólította őket, hogy menjenek haza és feküdjenek le. Ne akadályozzák a közlekedést.

— Már ugyan mért feküdjek én le! — kérde az egyik. — Ki parancsol nekem abban, hogy aludjak, avagy ébren legyek?

Eközben a járda egyik széléről a másikra tántorgott a járókelők nem kis veszélyére. A rendőr végre megsokalta a dolgot s nélkülözve minden szelidebb hangot, kegyetlenül rákiabált a két alakra.

— Hallják, ha rögtön haza nem mennek, a dutyiba kerülnek! Részeg embernek otthon a helye.

Ezt a kifakadást már a másik csizmadialegény nem tudta szónéklül hagyni:

— Ön téved! — mondá. Mi nem vagyunk részegek, csak egy kissé mámorosak.

A rendőr nem viatkozott többet velük, hanem bevitte mindkettőt a rendőrségre.

— (Az emésztési zavarok.) Ha azon szervek, melyeknek a gyomorban az étek első átalakulását biztosítani és az emésztést könnyíteni kell, el vannak gyengülve és rosszul működnek, úgy dyspepsia áll elő. Az étek nem emésztődik meg és heves fájdalmakat, gyomornehézséget és gyomorsavanyt, rettenetes fejfájást okoznak a betegnek és az elveszíteti étvágyát. A nyugalom oda van, az idegek túl vannak izgatva és minthogy a táplálkozás már nem lehetséges, úgy az erők rövid idő alatt eltűnnek. A Pink-labdacsok, a vérre és idegekre gyakorolt ujboli helyreállító hatásuknál fogva, a leghatásosabb szert képezik gyomorbaj ellen. Néhány nap alatt a gyomornak ismét a kellő erőt kölcsönzik, amely annak jó működéséhez szükséges, megkönnyítik az emésztést a gyomornedvek szaporítása és erősítése által, nyomatékos hatásuk kiterjedt az egész szervezetre és nemcsak a beteg gyógyulását idézik elő, hanem annak üdülését is gyorsítják. A Pinklabdacok hatásának megerősítését a gyomorbajoknál közli velünk Topovics János közbirtokos ur barátja Tuzesről, akit előbbi megbízott azzal, hogy nekünk köszönetét közvetítse a Pinklabdacok által elért gyógyulásért.

•Barátom — mondja — egy idő óta nagyon hallgataggyá vált, folytonosan rossz kedvű volt, heves főtájtásban szenvedett, nem volt többé étvágya és már a legcsekélyebb táplálékot sem bírta elviselni; így borzasztóan lesoványodott és erőt naponként csökkeni érezte. Minden alkalmazott gyógyszer hatás nélkül maradt és barátom elhatározta a Pink-labdacsokat megkísérteni, miután egy újságban az általa elért gyógyulások elbeszélését olvasta. Csodálatunkra a fejfájások már az első labdacoktól kezdve eltűntek, az étvágy visszatért és barátom aránylag egész rövid idő alatt meg volt gyógyulva. Megbízott emgem, hogy Önnek köszönetét nyilvánítsam.

Minden a vér elszegényedéséből vagy az idegek elgyengüléséből keletkező betegségeknél a Pink labdacok felülmulthatatlanok. Meggyógyítják a vérszegénységet, sápkórt-, neuralgiát, gyomorbetegségeket, rheumát és az általános gyengeséget férfiaknál és nőknél. Kaphatók minden gyógyszertárban, valamint Ausztria-Magyarország főraktárában Török J. gyógyszeriarában Budapesten, Király-utca 12. sz. 1 frt 75 krért dobozonként, 6 doboz 9 frtért.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, márc. 10-én délután: *Arany kakas*; este: *Ocskay brigadéros*.

Hétfő, márc. 11-én: *A kis mama*. Leszállított helyárakkal.

Kedd, márc. 12-én: *Viceadmirális*.

Szerda, márc. 13-án: *Ocskay brigadéros*.

Csütörtök, márc. 14-én: *Villarsi dragonyosok*.

Péntek, márc. 15-én: *Ocskay brigadéros*. Dísz előadás.

Szombat, márc. 16-án: *New York szépe*. *Gergely* Giza fellépte.

Vasárnap, márc. 17-én délután: *Cigány*; este: *Viceadmirális*.

Művészet, irodalom.

○ Viceadmirális. A harmadik előadást érte meg nálunk tegnap Milöcker szép operettje, a Viceadmirális. *Tiszayné* volt ismét a darab középpontja. Elbájoló kedvességével valódi művelzetet nyújtott a közönségnek, mely elismerését zajosan fejezte ki. Mellette *Nádassy* József tűnt ki leginkább. Teljes ambícióval játszott. A szereplők különben egytől-egyig mind egész odaadással játszottak s igazán ismét szép előadást produkáltak. Mégis külön kiemeljük *Csurgay* Adélt, ki gyönyörű énekével tegnap is fényesen ragyogott. A karokat is csak dicsérjük. (C)

○ Színészek közgyűlése. A vidéki színészet képviselői még ebben a hónapban a fővárosba gyűlnek, hogy — mint minden évben — megvitassák a vidéki színészet ügyes-bajos dolgait. Az Országos Színész-Egyesület központi tanácsa ma délután nagyon látogatott tanácsulást tartott, a melyen megállapította a közgyűlés tárgysorozatát. Az idei közgyűlésen több fontos, a vidéki színészet jövőjére nézve komolyan kiható tárgy szerepel. Így kidolgozta a központi tanács a vidéki színészet törvényeit, a központi iroda szolgálati szabályzatát és az új ügyészi rendtartást. Mindezeket az alkotásokat modern szellem lengi át s hivatva lesznek a vidéki színészet egyetemében évtizedekre kiható reformokat meghonosítani. Ezekre a kodifikált javaslatokra nézve a tanács kimondta, hogy azok tárgyalását elsősorban fogja a közgyűlésnek ajánlani. A közgyűlés elé kerülő legfontosabb indítvány a nyugdíjvetés reformjára vonatkozik s hivatva van a nyugdíjalap kedvezőtlen helyzetét segíteni. Erre az indítványra nézve is kimondta a tanács a sürgősséget. A közgyűlés három napra van tervezve, de a fontos javaslatokra való tekintettel nem lehetetlen, hogy még egy negyedik napot is igénybe fog venni. Az egyes társulatok részben már megválasztották a közgyűlésre küldendő képviselőket, részben pedig most választják. Az idei színész-közgyűlés mindenestre egyike lesz a legfontosabbaknak, a melyek az utóbbi években tartattak s inkább a komoly munkának lesz szentelve, mint a személyes torzalkodásoknak. A vidéki színészet száz meg száz sürgős érdeke kívánja is, hogy az egyesület a reform útjára lépjen s így mozdítsa elő a színészet egyetemének erkölcsi és anyagi javát.

○ Vasárnapi előadások. Vasárnap délután Kadelburg és Blumenthal népszerű enekes életképe, az: „*Arany kakas*” kerül színre, a fő női szerepben *Tiszaynéval*, a ki ez idényben először lép fel délutáni előadásban. A többi szerepek a régi jó kezében lesznek. — Vasárnap este ismét *Ocskay brigadéros* adják és pedig főként azért, mert az első két előadásra mind elkapták a jegyeket, így aztán alkalma lesz a vidéki közönségnek is gyönyörködni Herceg remek darabjában.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei.

1901. március 8. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 755.2 mm. (emelk.)
Hőmérsék = 11.2 °C.

• maximuma: 7.0 °C. }
• minimuma: 0.9 °C. } tegnap.

Párányomás: 5.3 mm.

Relatív nedvesség: 53. %.

Felhőzet: 10' Cum. W.

Szélirány s erő: W. 3. —

Csapadék 24 órai: 3.6 mm. ☉ Harmp. — 2.0 °C

Jóslás — Hőemelkedés, borult, esőre hajló, mérs. szél. — (műszerek jetzése.)

Dr. Czirer.

Folyószám 158. Idénybérlet 157. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, március 9-én:

Ocskay brigadéros.

Történelmi színmű 4 felvonásban.

Személyek:

Ocskay László, brigadéros	Rajz Ödön
Tisza Ilona	Jeszenszkyne
Tisza Jutka	Komlóssy Ilona
Pyber	Németh János
Oztorócy	Mezey Andor
Dili	Kende Paula
A palóc	Nádassy József
Szőrényi	Vágó Béla
Tarics	Kozma Pista
Ocskay Sándor	Delli Lajos

Holnap, vasárnap, március 10-én:

Délután 3 órakor fél helyárakkal.

Arany kakas.

Életkép 3 felvonásban.

Este fél 8 órakor rendez helyárakkal.

Ocskay brigadéros.

Hétfő: Kis mama.

Kedd: Kis szőkevény.

Szerda: Ocskay brigadéros.

Csütörtök: Villarsi dragonyosok.

Péntek: Ocskay brigadéros.

Szombat: New-York szépe.

Vasárnap: d. u. Cigány, este Viceadmirális.

Törvénykezés.

§ Csőd. A kaposvári törvényszék *Henceller* Ferenc bádógos és neje *Szarka* Julianna, csurgói lakosok ellen a csődöt elrendelte. — Csődbiztos dr. *Babochay* Jenő törvényszéki albiró; tömeggondnok dr. *Nagy* Sándor csurgói, helyettese *Poór* Sándor kaposvári ügyvéd. Igénybejelentési határidő március 12-ike; felszámolási hatánap április 2-ika.

Tanügy.

(A villányi ovoda ügye. Azok előtt, kik paedagogiáival foglalkoznak, vagy érdeklődnek a gyermeknevelés iránt, már régóta ismeretes dolog, hogy fejlődő kis gyermekeinket legjobb tankötelességük előtt is oly dolgokkal foglalkoztatni, melyek a gyermek zsengekorát tekintve, játszi módon bar, de már bizonyos fokban a szellemnek is adnak dolgot s ugyszóvalan előkészítők annak az evekre terjedő komoly tanuláshoz, melyet a gyermekek natéves tanköteles korukban megkezdének. Hogy eme könnyed szellemi foglalkoztatás elérhetesére legjobb s legalkalmasabb az ovodák intézménye, azt mondanunk sem kell, mert az ovodákban a mellett, hogy a gyermekek a szabad mozgás által testüket fejlesztik, apró versikék s mesék tanulásával eszüket élesítik, megszokják szinte észrevétlenül azt a bizonyos iskolai tegyelmet, az engedelmességet, melyre a gyermekeket otthon megtanítani a nagyon is gyakran gyöngye szülőik kepteienek. S az a nagyobb község, melynek ovodája nincs, mel-

TÁVIRATOK.

— Akasztás Szombathelyen

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Pete Postás* János rablógyilkost, a ki most egy éve Répcelakon egy öreg házaspárt kirabolt és meggyilkolt, ma akasztották fel Szombathelyen. A rablógyilkos a siralomházban az egész éjjelt vigan töltötte. A papot nem engedte magához, hanem elutasította. Tizenhat szivart elszírt s az egész éjjelt ébren töltötte, a Kossuth-nótát füttyölve és nótázva. Az éjjel szivarozás közben verseket írt s elkészítette sírfeliratát. Reggel öt órakor theát kapott egy kupica pálinkával. A megrögzött gonosztevőben semmi megbánás sem volt. Mikor reggel hét órakor a vesztőhelyre vezettek, jobbra-balra mosolygott. A börtönőröktől azt kérdezte, hogy melyik *Bali Mihály*? Majd így szólt:

— Ilyen ártatlan ember nem állt még akasztófa alatt!

Az ítélet felolvasása közben folyton vigyorgott. Mikor a pribékek megragadták, így szólt:

— Jól bánjatok velem, mert olyan taslit adok, hogy nem mentek többé Pestre!

Mikor a hurkot a nyakába tették, rákiáltott a hóhérra:

— Vigyázzon a kalapomra, mert leesik!

Ez volt utolsó szava. Az orvosok négy perc múlva konstatálták a halált.

— Beteg orvostanár. (A

„Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Fodor József*, budapesti egyetemi orvostanárt megoperálták. A bal lábát levágták. Az operáció sikerült.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadó íhvatál.

Szerkesztői üzenetek.

K. Antal, Pécs. Kár volt hordarra pénzt költenie. Nagyon szerettük volna, ha előszóval magyarázhattuk volna meg azt önének, a mit — mint írja — nem tud megérteni. Hát hiszen kissé bajos is. Az irodalom és művészet csarnoka arra való, hogy minden e rovatba tartozó ujdonság, még reklám is napvilágot lásson. Az *Ocskay brigadéros* kétségen kívül a művészet és irodalom körébe tartozik, de, hogy jut ebbe a rovatba a *Szeccsziós söröző* reklámhíre — ez mindenesetre rébusz, melyet csak egy kulccsal tudunk megfejteni. (Ezt a kulcsot nem nevezzük meg e helyütt.) Ön álmélkodik azon, hogy a P. N., tisztelt laptársunk, egy óriási sikerű, hazafias darab cégére alatt francia spárga mellett üti a nagy dobót. Mi nem csodálkozunk azon egy cseppet sem, sőt még azon sem, ha az egész életét leköszölte volna abban a cikkekében. Ez esetben a rovat címe *Irodalom és evedelem* lesz. — Azt az irodalmi rovatba került reklámhírt bizonyosan megfizették s ez a fő.

A jég meg van törve. Legközelebb majd hasonló irodalmi híreket fog azon lap hasábjain olvasni. *„A nemzet csalóányának vendégszereplése és — rongyos cipőtalpak javítása.“* *„II. Rákócy Ferenc fogsága és — a szépségi torma-vírtlik.“* *„Bánk-bán és — a nemzeti-szinü pelenkák.“* stb. Laptársunk bizonyára sokkal elméletesebb és találékonyabb lesz az ilyen reklámok megválasztásában. Ne botránkozzék meg tehát az *„Ocskay brigadéros és — a szeccsziós söröző.“* című irodalmi rovatba került reklámon.

zék meg tehát az *„Ocskay brigadéros és — a szeccsziós söröző.“* című irodalmi rovatba került reklámon.

B. Cl. Szépen köszönjük. Legközelebb sorát ejtjük.

K. J. (Végig sáros...) Gyenge népies utáztat s épen nem szalonképes. Talán valamelyik néplapban helyet foglalhatna. Mi nem közöljük.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt
egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó,
ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

Közgazdaság.

□ Szőlőszeti szakoktatás *Bucher*

Alajos m, kir. központi szőlőszeti és borászati felügyelő a napokban Villányon tartott szőlőszeti szakoktatást, melyen igen nagy számú hallgatóság volt jelen. — Elutazását megelőző napon *Bucher Alajos* a gazdasági ismétlőiskolásoknak tartott előadást szintén nagy érdeklődés mellett.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Percezel Dezső* elnökölt. Napirend előtt *Csávolszky Lajos* kijelentette, hogy *Hegedűs* miniszter elleni támadása jogosult volt, mert *Hegedűs* politikai pályája kezdetén függetlenségi elveket vallott.

A pénzügyi költségvetésnél a határvámhoz *Mezei Mór* szólt. Az őrlési forgalom visszaállítását kívánta. Az őrlési forgalom megszüntetésével a harc megindult az osztrák és magyar malmok között, melynek a vidéki magyar malomipar adta meg az árát.

Molnár Józsiás az őrlési forgalom megszüntetését helyesli s a visszaállítás ellen érvel. Valutánkat kárhoztatja. Ezüst valutát kell behozni.

Lukács László pénzügyminiszter szerint az őrlési eljárásról fűzött várakozások a buzaárak tekintetében túlzottak voltak. A buzaárak nem tőlünk, de internacionális körülményektől függnék. Az őrlési forgalom megszüntetését az osztrák kormány követelése miatt is határozta el, mert joga volt a törvény értelmében ezt követelni.

Sághy Gyula az őrlési forgalom visszaállítása ellen érvel, a mi a vidéki malmok érdeke is.